

26 квітня, 2026
Неділя Розслабленого

НЕДІЛЯ, 4/26 **9:00 am** Божественна Літургія (English) за всіх парафіян
10:30 am Божественна Літургія (Ukrainian) в особливому наміренні

П'ЯТНИЦЯ, 5/1 **7:30 am** Божественна Літургія в особливому наміренні

СУБОТА, 5/2 **5:00 pm** Божественна Літургія

НЕДІЛЯ, 5/3 **9:00 am** Божественна Літургія (English) за всіх парафіян
10:30 am Божественна Літургія (Ukrainian) в особливому наміренні

Оголошення

1-Конференція для священиків

У зв'язку із конференцією для священиків, котра відбуватиметься в Пармі (Огайо), парох буде відсутній на парафії з **27 по 30 квітня**.

2-Парафіяльні чужання

1 травня (п'ятниця), на нашій парафії відбуватимуться чужання. Вони будуть розпочинатися об **9:30PM** і триватимуть приблизно до опівночі (**12AM**). Молитва-це найкращий засіб, аби здобути Боже благословення для себе та для ближніх. Зокрема, молитва в нічний час має особливу силу, оскільки ми жертвуємо своїм сном та відпочинком заради розмови з Богом. Якщо ми знайдемо час на Бога, то Господь обов'язково знайде час на нас. Запрошуємо усіх бажаючих на чужання!

Роздуми на Неділю про паралітика

У Неділю про паралітика Церква пропонує нам Євангеліє про чоловіка, який хворів тридцять вісім років і лежав біля купальні Віфезда. Навколо нього було багато хворих, сліпих, кульгавих і паралізованих людей, які всі чекали, коли вода заворушиться. Кожен сподівався на зцілення. Кожен ніс свій тягар. Кожен чекав на милосердя.

Але серед них страждання цього чоловіка були особливо болісними. Він не тільки був фізично паралізований, але й був самотній. Коли Ісус запитав його: «Чи хочеш одужати?», він відповів: «Пане, я не маю нікого, хто б мене опустив у купальню, коли вода заворушиться».

Ці слова розкривають глибоку рану людського серця: самотність. Паралітик був оточений людьми, але відчував себе покинутим. Він був поруч із місцем зцілення, але не міг до нього дістатися. У нього була надія, але вона була ослаблена довгими роками розчарувань.

Сьогодні багато людей можуть зрозуміти це почуття. Людина може бути оточена родиною, друзями, колегами чи навіть парафіяльною спільнотою, але все одно відчувати себе самотньою у своїй боротьбі. Хтось може приходити до церкви, молитися,

запалювати свічки, але все одно відчувати, що застряг у тій самій слабкості, тому самому страху, тому самому гріху, тій самій печалі чи тому самому духовному паралічі.

Але добра новина цього Євангелія полягає в тому, що Христос бачить того, кого інші не помічають. Ісус підходить безпосередньо до паралітика. Він не чекає, поки той дістанеться до води. Він не питає, чому ніхто не допоміг йому раніше. Він просто входить у його страждання і промовляє слово життя: «Встань, візьми своє ліжко й іди».

Ця заповідь — це більше, ніж фізичне зцілення. Це заклик до нового життя. Христос не лише зцілює тіло; Він відновлює гідність, мужність і надію. Чоловікові, якого несла хвороба, тепер наказано нести своє ліжко. Місце його страждання стає знаком його зцілення.

Це Євангеліє також нагадує нам, що зцілення часто починається з питання: «Чи хочеш одужати?» Спочатку це може здатися дивним. Звичайно, хворий хоче одужати. Але питання Христа є глибшим. Чи хочеш ти залишити позаду життя в паралічі? Чи хочеш ти перестати жити лише в розчаруванні?

Роздуми на першу п'ятницю

У першу п'ятницю ми звертаємо свої серця до Христа, Любителя людства, який простягнув Свої руки на Хресті й відкрив для нас джерело милосердя та життя.

У візантійській традиції ми розглядаємо любов Христа не лише як емоцію, а як Його спасительне самопожертвування. З Його проколотого боку витекла кров і вода: таємниця Церкви, благодать Святих Таїнств і зцілення всієї людської особистості. Його любов не є віддаленою. Вона дарується нам у Божественній Літургії, у Святому Причасті, у Сповіді, у молитві та в кожному мить, коли ми з покорою повертаємося до Нього.

Серце Христа — це серце Доброго Пастиря, який шукає загублену вівцю, Лікаря, який зцілює поранену душу, та Нареченого, який кличе Свою Церкву до спілкування з Собою. Він не залишає нас у наших гріхах чи слабкостях. Навпаки, Він спускається у глибини нашої зламаності, щоб підняти нас до нового життя.

Цей Перший п'ятниця запрошує нас до покаяння, подяки та оновленої довіри. Ми приходимо до Христа не як чужинці, а як Його улюблені діти. Ми просимо Його очистити наші серця, зміцнити нашу віру та навчити нас любити так, як любить Він: з милосердям, жертівністю, терпінням та прощенням.

Нехай Христос, наш Бог, Любитель людей, відкриє наші серця для Своєї цілющої благодаті. Нехай Він зробить наші домівки місцями молитви, нашу парафію — живою іконою Його милосердя, а наше життя — гімном подяки Отцю, і Сину, і Святому Духу, нині і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

ДЯКУЄМО ЗА ВАШУ ЖЕРТОВНІСТЬ

Недільна збірка коштів за 4/19/26 конвертах - \$416, анонімні пожертви - \$166,
свічки - \$24
Щотижневий бюджет - \$1250, прихід - \$646

Support Mother of God
Ukrainian Catholic Church

Protection of the Mother of God
Ukrainian Catholic Church
Byzantine Rite
2880 Highway 138 NE
Conyers, GA 30013

Священик Володимир Петриця

Emergency phone 224-400-0558

Email: parish@mogchurch.com

Website: www.mogchurch.com

Сповідь перед або після Божественною Літургією, або за домовленістю у визначений час. Сповідатися рекомендується принаймі щомісяця. Благодать, отримана на сповіді, відновляє наші відносини із Богом, якщо ми справді маємо жаль за свої гріхи та обіцяємо поправитися.

Будь ласка, пам'ятайте вашу парафію та Українську Католицьку Єпархію святого Йосафата в Пармі, в своєму заповіті.